

Bài chia sẻ :

MỐI TÌNH ĐẦU CỦA TÔI

Lòng Yêu Mến Đức Mẹ của ĐHY. F.X. Nguyễn Văn Thuận viết nhân ngày Lễ Mẹ Maria là Mẹ Thiên Chúa, trong thời gian Ngài bị biệt giam tại Hanội 1/1/1986 và một số trích dẫn trong Đường Hy Vọng như sau:

THỜI THƠ ẤU

“MẸ MARIA VÔ NHIỄM LÀ MỐI TÌNH ĐẦU CỦA TÔI”, câu nói đó là của thánh Gioan Maria Vianney, cha xứ Ars, tôi đã đọc trong sách của cha Francois Erochu, hồi tôi còn ở tiểu chủng viện”

“Mẹ tôi đã đổ vào tim tôi lòng kính mến Đức Mẹ, từ tuổi ấu thơ. Bà nội tôi, mỗi buổi tối, lúc gia đình đọc kinh xong rồi, bà còn ngồi lần thêm một tràng hạt. Tôi hỏi bà, bà đáp: - Mẹ lần một chuỗi cầu nguyện cho các cha.”

NGÀY VÀO TÙ

“Ngày 15 tháng 8 năm 1975, lễ Đức Maria Hồn Xác Lên Trời tôi được mời đến Phủ Tổng Thống, “Dinh Độc Lập”, vào lúc 14 giờ. Tại đó, tôi bị bắt và đem đi trên một xe hơi có hai công an đi kèm. Và đó là khởi đầu cuộc phiêu lưu của tôi... Tôi ra đi, với chiếc áo chùng thâm trong túi có một cỗ tràng hạt. Tôi chỉ biết phó thác cho Chúa Quan Phòng. Nhưng giữa bao lo âu ấy, tôi vẫn thấy có một niềm vui lớn: Hôm nay là lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời... Tôi đã trải qua hơn 13 năm trong tù, trong đó có 9 năm bị biệt giam...”

F.X. Nguyễn Văn Thuận, CHỨNG NHÂN HY VỌNG, Bài giảng Tĩnh Tâm cho Đức Thánh Cha và GT La Mã, tại Nhà Nguyễn Mẹ Đáng Cứu Thế, Vatican 12/3/2000. (Dịch giả: Giuse Trần Đức Anh OP và Giuse Hoàng Minh Thắng. Ấn hành, Carthage, Missouri, 2000)

THỜI GIAN TRONG TÙ

“Mẹ Maria Vô Nhiễm không bỏ quên tôi. Mẹ sát cánh tôi dọc đường gập ghềnh đen tối của lao tù. Trong những năm tháng thử thách triền miên ấy, tôi đã cầu xin Mẹ cách đơn sơ mà đầy tin tưởng cây trồng: **Lạy Mẹ, nếu Mẹ biết con không thể làm ích gì để phục vụ Hội Thánh nữa thì xin Mẹ cho con đặc ân được chết trong tù, để hy sinh trọn vẹn. Ngược lại nếu Mẹ biết con còn phục vụ Hội Thánh được, xin Mẹ cho con một dấu chỉ: ra khỏi tù trong một ngày lễ của Mẹ!**”

Nên Thánh nhờ Mẹ

ĐHV.916: Muốn nên thánh, con hãy bắt chước trẻ thơ; nó không hiểu lý thuyết gì, nhưng nó nhìn mẹ nó, nó làm theo mẹ nó, nó tin mẹ nó biết tất cả, làm đúng tất cả. Nhìn Mẹ Maria, làm như Mẹ, con sẽ nên thánh.

ĐHV.939: Con thích phiêu lưu, hãy bước theo đời Mẹ là “một cuộc hành trình phiêu lưu trong đức tin”, chỉ biết phó thác mọi sự trong tay Chúa, và tiến đi, dù máng cỏ, dù Ai Cập, dù Nazareth, dù Golgotha, cứ tin và đi. Phiêu lưu vô cùng bảo đảm.

ĐHV.945: Dưới chân thánh giá, con thấy Mẹ Maria đạt đến mức độ anh hùng của mọi nhân đức: hiền lành, khiêm nhượng, thinh lặng, nhẫn nại, tin tưởng, cây trồng, yêu mến.

Với Mẹ khi khổ đau

“Lúc những đau khổ thể xác và tinh thần trở nên quá nặng nề, tôi không đọc kinh nổi, tôi chỉ lập đi lập lại ‘**Ave Maria**’, không biết bao nhiêu lần mỗi ngày: “Lạy Mẹ, con quá yếu nhược, con không đọc kinh nổi nữa, con chỉ biết dâng lên Mẹ muôn vàn ‘**Ave Maria**’, xin Mẹ ban phát cho giáo dân của con, cho mọi người, cho toàn thể Hội Thánh đang cần đến lòng thương xót của Mẹ. Tất cả với Mẹ, vì Mẹ và trong Mẹ”.

Không những tôi cầu xin Mẹ ban ơn, nhưng tôi năng thưa với Mẹ: Lạy Mẹ, con có thể làm gì giúp Mẹ được? Con sẵn sàng theo lệnh Mẹ, chịu đựng tất cả, làm tất cả vì “Nước Chúa Giêsu, con Mẹ”. Lúc ấy, tuy ở giữa gian lao, tôi cảm thấy hết lo sợ và bình an.

Chuỗi Mân Côi ràng buộc con với Mẹ

ĐHC.947: Ai mến Mẹ thì yêu thích chuỗi Mân Côi. Bởi vì chỉ có người yêu mới lập lại một chuyện, một lời mà không biết nhàm chán.

ĐHV.922: Chuỗi Mân Côi là giây ràng buộc con với Mẹ, là cuốn phim kỷ niệm con đường hy vọng của Mẹ: âu yếm như Bêlem, khắc khoải như Ai Cập, trầm lặng như Nazareth, lao động như xưởng mộc, sốt sắng như đền thờ, cảm động lúc Chúa giảng, đau khổ bên thánh giá, vui mừng lúc phục sinh, tông đồ bên thánh Gioan. Tóm tắt lại, Chúa sống trong Mẹ, Mẹ trong Chúa, hai cuộc đời chỉ là một. Đừng bỏ chuỗi Mân Côi Mẹ đã trao và nhắn nhủ con sống như Mẹ, với Mẹ, nhờ Mẹ, trong Mẹ.

TÓM TẮT CẢM NGHIỆM NHỮNG NGÀY TRONG TÙ:

“... Hơn 13 năm gian truân! Bây giờ, tôi mới hiểu Đức Mẹ đã muốn chuẩn bị cho tôi từ 1957: “**Mẹ không hứa cho con hân hoan và an ủi ở trần gian này, nhưng hứa đau khổ và thử thách**”. Mỗi ngày tôi càng hiểu thâm thúy hơn ý nghĩa của sứ điệp ấy và tôi phó mình trong tay Mẹ.”

NGÀY RA TÙ

Một hôm trời mưa, tôi đang thổi cơm trưa, tôi nghe điện thoại của chiến sĩ trực reo. “Biết đâu có tin gì cho tôi? Đúng rồi, bữa nay là lễ Đức Mẹ dâng mình vào đền thánh, 21 tháng 11 mà!... Năm phút sau, anh chiến sĩ trực đến:

- Ông Thuận ơi, ông ăn chưa?
- Chưa ạ, tôi đang thổi cơm đây.
- Ăn xong, ăn mặc sạch sẽ, đi gặp lãnh đạo.
- Lãnh đạo là vị nào vậy?
- Tôi không biết, tôi chỉ được báo thể. Chúc ông may mắn.

Tôi đã được đưa đến nhà khách chính phủ, bên hồ Ha-le, và tôi đã gặp ông Mai Chí Thọ, Bộ trưởng Nội vụ (Bộ công an). Sau lời chào hỏi xã giao, ông Bộ trưởng đã hỏi:

- Ông có nguyện vọng gì không?
- Thưa có, tôi muốn được tự do.
- Bao giờ?
- Hôm nay.

Ông Bộ trưởng có vẻ ngạc nhiên, thường tình phải có thời gian cho cơ quan nhà nước xếp đặt... Nhưng hôm nay là lễ Đức Mẹ nên tôi tin chắc và xin như vậy. Để đánh tan bầu khí lúng túng và ngạc nhiên ấy, tôi nói:

- Thưa ông Bộ trưởng, tôi ở tù lâu lắm, suốt đời Giáo hoàng: Phaolô VI, Gioan Phaolô I, và Gioan Phaolô II. Về phía xã hội chủ nghĩa thì tôi đã ở từ bốn đời Tổng Bí thư Liên Xô: Brezhnev, Andropov, Chernenko, và Gorbachev.

Ông Bộ trưởng bật cười và nói:

- Đúng! Đúng!

Ông quay qua bảo người bí thư:

- Hãy liệu đáp ứng nguyện vọng của ông.

Trong lòng tôi vui mừng tạ ơn Đức Mẹ Maria, vì không những được tự do mà còn được cả dấu chỉ. Chắc Mẹ tha tội tôi cả gan thách đố Mẹ.

“MARIA Mẹ của chúng con, con xin dâng mình cho Mẹ, tất cả cho Mẹ, hôm nay và mãi mãi đến muôn đời”.

F.X. Nguyễn Văn Thuận,

MẸ MARIA, MỐI TÌNH ĐẦU CỦA TÔI,

Thời gian biệt giam tại Hanói 1-1-1986: Lễ Đức Maria Mẹ Thiên Chúa.

Nguồn: Át sao chép từ Slideshow “Cánh Thiệp Tâm Tình” của **Tác giả: Giuse Maria Định**